

POSTANOWIENIE

Dnia 2 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa K. K.
przeciwko N. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w [...] o przywrócenie do pracy, odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 kwietnia 2015 r.,
w związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt IX Pa [...],

na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. zwraca skargę kasacyjną wraz z aktami sprawy Sądowi Okręgowemu w K. w celu usunięcia dostrzeżonych braków:

- 1) wezwania pełnomocnika skarżących (trzech powodów) do uiszczenia należnej opłaty od skargi kasacyjnej pod rygorem jej odrzucenia (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z dnia 15 czerwca 2010 r., II UZP 4/10, OSNP 2011 nr 3-4, poz. 38);**
- 2) wezwania pełnomocnika skarżących (trzech powodów) do złożenia pełnomocnictwa do reprezentowania powodów w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008 nr 1, poz. 122).**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna wniesiona w imieniu trzech powodów nie została opłacona. W związku z tym Przewodniczący Wydziału w Sądzie Okręgowym w K. wydał zarządzenie z 9 stycznia 2015 r. o treści: „zwrócić skargę jako nieopłaconą p.

powoda” (k. 301). W zarządzeniu nie podano podstawy prawnej podjęcia tego rodzaju decyzji jurysdykcyjnej ani uzasadnienia jej podjęcia.

W związku z tym należy zwrócić uwagę, że prawu procesowemu nie jest znane rozstrzygnięcie sądu o zwrocie skargi kasacyjnej. W żadnych okolicznościach skarga kasacyjna nie podlega zwrotowi – nawet skarga wniesiona bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 87¹ k.p.c.) podlega odrzuceniu, a nie zwrotowi na podstawie art. 130 § 5 k.p.c. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 lipca 2014 r., V CZ 50/14). Jest to ogólna zasada prawa procesowego – środki odwoławcze (apelacja, zażalenie), środki zaskarżenia (np. sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty) oraz nadzwyczajne środki zaskarżenia (skarga kasacyjna, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia) nie podlegają zwrotowi, tylko odrzuceniu. Odrzucenie skargi kasacyjnej podlega zaskarżeniu zażaleniem (art. 394¹ § 1 k.p.c.).

Do skargi kasacyjnej nie ma zastosowania art. 130² § 1 i 2 k.p.c. Przepis ten dotyczy tylko tych pism procesowych, które podlegają zwrotowi (np. pozew, wniosek o wszczęcie postępowania nieprocesowego, interwencja główna i uboczna, skarga o wznowienie postępowania). Nie dotyczy natomiast środków odwoławczych i środków zaskarżenia (tych, które były wymienione w uchylonym art. 130² § 3 k.p.c.).

Nieopłacenie środka zaskarżenia (w tym skargi kasacyjnej) złożonego przez profesjonalnego pełnomocnika uruchamia tryb postępowania naprawczego przewidziany w art. 130 § 1 k.p.c., z tym że rygorem jest odrzucenie skargi kasacyjnej, a nie jej zwrot (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z dnia 15 czerwca 2010 r., II UZP 4/10).

W tych okolicznościach należało przyjąć, że nieznanie prawu procesowemu zarządzenie przewodniczącego o zwrocie skargi kasacyjnej nie wywarło (bo nie mogło wyrzucić) jakichkolwiek skutków procesowych, a to oznacza, że powinna być wszczęta prawidłowa procedura naprawcza dotycząca uzupełnienia braku w postaci nieopłacenia skargi kasacyjnej, wniesionej w imieniu trzech powodów, należną opłatą.

[1.0]